

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Ο μυστηριώδης ξένος

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 4

Είχε λοιπόν όλο τον χρόνο να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο του.

Έπρεπε να μιλήσει ανοικτά στην Bertha. Όμως πως θα αντιδρούσε η ίδια; Θα ήταν πολύ πιο εύκολο να σε ακολουθήσει μια ερωτευμένη γυναίκα, σκέφθηκε. Θα τον ακολουθούσε ή θα τον πρόδινε;

Ξαφνικά άκουσε ένα ελαφρό χτύπο στην πόρτα του γραφείου του. Πριν προλάβει να σπκωθεί είδε την πόρτα να ανοίγει και να παρουσιάζεται η Bertha κρατώντας ένα σημειωματάριο. Ήταν φανερά ταραγμένη. Έκλεισε την πόρτα πίσω της και έμεινε ακίνητη να τον βλέπει:

«Μπορώ να μείνω όση ώρα με χρειασθείς. Ο προϊστάμενος μου θα λείπει»

Το ξέρω της είπε και καθώς τον πλησίαζε, είδε τα μαγουλά της κοκκινίζουν. Πήγε κάτι να του κάτι πει, αλλά όπως τον ένωθε τόσο κοντά της, χωρίς να μπορέσει να συγκρατήσει τον εαυτό της άνοιξε τα χέρια της και τον αγκάλιασε όσο πιο δυνατά μπορούσε, και με τα χείλη της μισάνοιχτα περίμενε μια δική του κίνηση.

Όλα ήταν εύκολα για αυτόν, εκείνο το απόγευμα στο γραφείο του, στην καγκελαρία. Αργότερα και καθώς την κερνούσε ένα λικέρ, καθισμένη στην απέναντι του πολυθρόνα, του γραφείου του, άρχισε να της μιλά, με χαμηλή φωνή, αργά προσεκτικά για την κατάσταση που επικρατεί και ότι η ζωή όλων κινδυνεύει αν δεν προλάβουν να φύγουν πριν μπουν στο Βερολίνο οι μπόλσεβίκοι.

Καθένας πρέπει να κάνει το δικό του σχέδιο «σωτηρίας» όπως το χαρακτήρισε.

Τον άκουγε προσεκτικά. Τυφλωμένη από το πάθος της για αυτόν τον άνδρα, ήταν πρόθυμη να κάνει ό,τι της πει.

Σε κάποια στιγμή τον ρώτησε:

«Το δικό μας σχέδιο ποιο είναι; Πως μπορούμε να φύγουμε από το Βερολίνο πριν έρθουν οι μπόλσεβίκοι; Θα φύγουμε και οι δύο έτσι δεν είναι;».

«Φυσικά και θα φύγουμε και οι δύο» απάντησε αυτός γρήγορα. Όμως..

Τι; Ρώτησε ξανά η Bertha.

«Bertha δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε ένα βήμα από εδώ αν δεν κατορθώσουμε να αποκτήσουμε την κινητήρια δύναμη που θα μας ανοίξει τις πόρτες για την φυγάδευσή μας. Πρέπει να φύγουμε όχι μόνο μακριά από το Βερολίνο αλλά να περάσουμε τα σύνορα προς την Γαλλία».

Έμεινε να τον κοιτά φοβισμένα και το μικρό στοματάκι της είχε ανοίξει γιομάτο απορία.

Δεν καταλαβαίνω του είπε σε κάποια στιγμή. Θέλουμε μεγάλα όπλα;

Δεν θέλουμε καθόλου όπλα.

Τότε πως θα πολεμήσουμε τους μπόλσεβίκοι;

Πρέπει να φύγουμε πριν έρθουν οι μπόλσεβίκοι και οι σύμμαχοί τους.

Την πλησίασε και έπιασε τα δύο χεράκια της. Τα ένωσε παγωμένα να τρέμουν.

Άρχισε αργά και πολύ προσεκτικά να της εξηγήσει το σχέδιο του. Ότι η μόνη δύναμη

που θα μπορούσε να σώσει τις ζωές τους ήταν ο κρυμμένος θησαυρός του αφεντικού τους. Μόνο αν τον έπαιρναν στα χέρια τους θα μπορούσαν να εξαγοράσουν την φυγάδευσή τους.

Τράβηξε απότομα τα μικρά της χεράκια και τα ακούμπησε ενωμένα στο στήθος της και παίρνοντας βαθιά ανάσα του είπε:

Ο Χανς φον Ντράμπ δεν είναι μόνο αφεντικό μου.

Τι είναι άλλο; ρώτησε αυτός απορημένα Ο Χανς φον Ντράμπ είναι και πατέρας μου.

Έμεινε ο ένας να κοιτά τον άλλον χωρίς να μπορούν να πουν λέξη.

Αυτός έσπασε πρώτος την σιωπή.

Σου είπα καμιά φορά για κάποιο σχέδιο φυγής ο πατέρας σου;

Κάθε φορά που δοκιμάζω να τον ρωτήσω για την κατάσταση με καθυσχάζει λέγοντας:

«Μην φοβάσαι Bertha κοριτσάκι μου. Το Γ! Ράιχ είναι ακόμη πολύ δυνατό. Εξάλλου ο πατέρας σου, είναι συνέχεια κοντά σου για να σε προστατεύσει». Αυτά μου λέει κάθε φορά που τον ρωτώ.

«Ξέρεις με ποιόν τρόπο θα σε προστατεύσει Bertha;»

«Οχι» απάντησε εκείνη απορημένα.

«Να σε πυροβολήσει εσένα πρώτα και ύστερα να αυτοκτονήσει»

Τινάχτηκε όρθια. Έβαλε τα δύο χεράκια της στο στόμα και είπε:

«Οχι, όχι δεν σε πιστεύω. Ο πατέρας μου ποτέ δεν πρόκειται να κάνει κακό σε εμένα».

Ήταν η πιο δύσκολη στιγμή. Έπρεπε να την πείσει. Διαφορετικά τα πάντα ήταν χαμένα και κινδύνευε άμεσα η ζωή του, αν η Bertha αποκάλυπτε στον πατέρα της τα όσα της είχε πει.

Δεν μπορούσε φυσικά να την απειλήσει. Όμως θα χρησιμοποιούσε και πάλι την γοητεία του και την τεράστια αδυναμία που έδειξε να του έχει, για να την μεταπείσει.

Πήγε κοντά της και κάθισε στην άκρη της πολυθρόνας, της χάιδεψε τα μαλλιά και της είπε:

Bertha είναι για το καλό όλων αυτό. Ακόμη και του ίδιου σου του πατέρα. Ξέρω αρκετά άτομα που μπορούν να φυγαδέψουν και τους τρεις. Ενώ ο πατέρας σου ακόμη πιστεύει ότι το Γ! Ράιχ είναι ακόμη δυνατό θα παγιδευτούμε όλοι μέσα σε αυτό το κτήριο και θα μας εκτελέσουν οι μπόλσεβίκοι. Μόνο εσύ μπορείς να μας βοηθήσεις να σωθούμε.

Γύρισε και τον κοίταξε τρυφερά και γιομάτη απορία τον ρώτησε:

Τι πρέπει να κάνω;

Να πάρεις εσύ στα χέρια σου τον «θησαυρό». Να τον κρατάς κρυφά εσύ μόνο. Να μη το πεις στον πατέρα σου μέχρι την στιγμή που θα χρειαστεί να το μάθει. Σταμάτησε για λίγο, έσκυψε την φίλησε την κοίταξε στα μάτια και την ρώτησε: Ξέρεις που έχει κρυμμένο τον θησαυρό ο πατέρας σου;

Του έπιασε το χέρι σπκώθηκε στάθηκε μπροστά του και του είπε:

Έλα πάμε.

Που;

Στο υπόγειο στην μεγάλη αποθήκη. Εκεί που βρίσκονται τα αγάλματα που χάρισε ο δήμαρχος του Άμστερνταμ στο Γ! Ράιχ.

Δεν το ήξερα αυτό. Πρώτη φορά το ακούω. Ναι είπε εκείνη με όλη την αφέλεια που την διάκρινε. Τα έδωσε στον πατέρα μου για να μη πέσουν στα χέρια των εχθρών του Γ! Ράιχ. Εκεί βρίσκονται και άλλα πολλά έργα τέχνης. Είναι τόσο όμορφα.

Προχώρησε πρώτη και πήγε να ανοίξει την πόρτα. Την έπιασε από το χέρι και της είπε:

Περίμενε πως θα μπούμε στην μεγάλη αποθήκη; Τι θα πούμε στους άνδρες της φρουράς;

Με ξέρουν όλοι είπε αυτή χαμογελαστά. Εξάλλου κρατώ πάντα μαζί μου τα χαρτιά που χρειάζονται. Έχουν την υπογραφή του πατέρα μου. Ξέρεις τι σημαίνει αυτό. Με την υπογραφή αυτή ανοίγουν όλες οι πόρτες.

Τα τελευταία της λόγια τον έκαναν να μπει σε σκέψεις.

«Κρατώ μαζί μου τα χαρτιά με την υπογραφή του πατέρα μου. Με την υπογραφή αυτή ανοίγουν όλες οι πόρτες»

«Ο μεγάλος θησαυρός είναι η Bertha, σκέφθηκε. Κρατά μαζί της επίσημα χαρτιά με την υπογραφή του πατέρα της. Αν έπαιρνε και τα χρυσά νομίσματα και τις πολύτιμες πέτρες θα μπορούσε, μαζί της, να δραπετεύσει πολύ πιο εύκολα, χωρίς να τον υποψιάζεται κανένας».

Όμως, σκέφθηκε αμέσως, αν πρόκειται να σχεδιάσει την φυγή του από το Βερολίνο, δεν χρειάζεται επίσημα χαρτιά, αλλά μόνο την κινητήρια δύναμη που θα εξαγοράσει τα άτομα που θα τον βοηθήσουν. Από καιρό είχε έρθει σε επαφή με το κύκλωμα των «διακινητών».

Ήδη κυκλοφορούσαν σε διάφορα στέκια και σε μπυραρίες διάφορα άτομα έτοιμα να συνεργασθούν ακόμη και με τους μπόλσεβίκοι φτάνει να πληρωθούν καλά. Ειδικευμένοι, η μουσική μεταφορά με κάρα από σανό ή παλιά φορτηγά, προς την επαρχία και από εκεί στα σύνορα μιας άλλης χώρας.

Υπήρχαν πολλές αγροικίες που φιλοξενούσαν για μια-δύο νύκτες τους φυγάδες μέχρι την άλλη μέρα το πρωί για την νέο τους προορισμό. Προτιμούσαν να μεταφέρουν το «φορτίο» μέρα για να μη κινούν υποψίες στις νυκτερινές περιπολίες. Χωρικοί που μεταφέρουν σανό ή λαχανικά από μια περιοχή στην άλλη ήταν πολύ συνηθισμένο φαινόμενο.

Με τους ανθρώπους αυτούς τους «διακινητές», είχε από καιρό έρθει σε επαφή και κέρδισε την εμπιστοσύνη τους. Δεν ήταν εύκολο για αυτά τα άτομα που έθεταν σε κίνδυνο την ίδια τους την ζωή να εμπιστευθούν ένα ανώτερο στρατιωτικό του Γ! Ράιχ.

Η Bertha πριν ανοίξει την πόρτα του γραφείου του, γύρισε τον αγκάλιασε τον έσφιξε δυνατά πάνω της και του είπε:

Πάμε. Θα με ακολουθάς. Άφησε εμένα να μιλήσω στους φρουρούς.

Κατέβηκαν στο υπόγειο της καγκελαρίας.

Ήταν μια πελώρια μισοφωτισμένη αίθουσα. Υπήρχαν εκεί πολλά και διάφορα αντικείμενα μικρά ή μεγάλα, όπως σκαλιστά έπιπλα, γραφεία καθρέπτες, ακόμη και κινέζικα βάζα. Ήταν όλα τοποθετημένα πρόχειρα. Δεν μπορούσε να καταλάβει τι γύρευαν όλα αυτά τα αντικείμενα που δεν έδειχναν να έχουν καμιά αξία σε ένα τόσο καλά φυλαγμένο οχυρό που φιλοξενούσε τον Φύρερ.

Έμοιαζε με μια μεγάλη αποθήκη παλιών επίπλων, τίποτε άλλο. Κανένας δεν πρόσεχε το μέρος αυτό. Λες και επίτηδες το άφησαν έρημο.

Η Bertha συνέχιζε να προχωρά αργά αλλά σταθερά προς την απέναντι πλευρά της αίθουσας. Καθώς πλησίαζαν φάνηκε μπροστά τους η είσοδος ενός τούνελ. Στο μισσοκόταδο δεν μπορούσε να το διακρίνει. Η Bertha ήξερε καλά τον τόπο. Φανερό ότι είχε έρθει πολλές φορές εκεί. Προχώρησαν αρκετά όταν φάνηκε μπροστά τους μια τεράστια σιδερένια πόρτα.

Εκείνη χτύπησε το κουδούνι που βρισκόταν στην δεξιά άκρη της πόρτας. Αμέσως άνοιξε ένα μικρό παραθυράκι χαμηλά, στο ύψος της μέσης της. Η Bertha έβαλε τότε τα χαρτιά που κρατούσε στο μικρό άνοιγμα. Κάποια χέρια τα πήραν και το παραθυράκι έκλεισε.

Περίμεναν χωρίς να πουν λέξη. Σε λίγο άνοιξε ένα μεγαλύτερο παράθυρο στο ύψος του προσώπου τους. Ο φρουρός αποτάθηκε στην Bertha:

Δεσποινίς Bertha Trump δικαιούσαι μόνο εσύ να εισέλθεις στην αίθουσα. Ο αξιωματικός που σε συνοδεύει πρέπει να περιμένω έξω. Αυτές είναι οι εντολές που έχω από τον Χανς φον Ντράμπ.

Θα ακολουθήσουμε τις εντολές απάντησε η Bertha. Ο αξιωματικός που με συνοδεύει θα περιμένει έξω. Γύρισε προς το μέρος του τον κοίταξε με μια ματιά όλο νόημα. Εκείνος κατάλαβε. Χαιρέτησε στρατιωτικά και στάθηκε σε στάση προσοχής.

Ένα μεγάλο μέρος της σιδερένιας πόρτας άρχισε να ανοίγει. Η Bertha προχώρησε μέσα και η πόρτα άρχισε να κλείνει κάνοντας πάντα ένα δυνατό θόρυβο.

Αυτός δεν πρόλαβε να δει έστω και κάτι, αφού ο δυνατός προβολέας που βρισκόταν στο εσωτερικό της αίθουσας, πάνω από το άνοιγμα της πόρτας δεν άφηνε περιθώριο να ξεχωρίσει οτιδήποτε.

Συνέχεια την επόμενη εβδομάδα